

њих сада има 14 (ресора) а поред њих, председникову администрацију чини и око 65 различитих комисија, бироа и агенција под непосредним руководством председниковог кабинета и Извршне канцеларије. Оно што је важно за председничку функцију у САД је да се председник бира (сходно амандману XII и XXII) на време од 4 године, али не више од два пута, и то путем тзв. електорског система. Наиме, у федералним јединицама се прво бирају електори (некада од представничких тела федералних јединица) и то од стране грађана који на непосредним изборима гласају за партијске листе и она листа која на тим изборима добија апсолутну већину једне државице добија и сва електорска места те државице. Након тога се у децембру изабрани електори окупљају и тајним гласањем се изјашњавају о кандидату за председника и потпредседника да би се до 3. јануара пребројали гласови електора у Конгресу и за председника био проглашен кандидат који од укупно 538 електорских гласова добије апсолутну већину одн. 270 електорских гласова. Иначе, цео изборни процес започиње номинацијом председничких кандидата, а завршава се избором председника и то траје негде око 3 месеца.

Сходно начелу поделе власти, постојање и функционисање председникове администрације одн. Кабинета не зависи од Конгреса, него искључиво од председника, што значи да тај кабинет произилази из председника, њему одговара за рад и дужан је да спроводи његову политику. Теоретски гледано, председник и Конгрес врше различите власти – то су два потпуно одвојена органа власти, што значи да ни један не може да се меша у послове другог органа власти и да ни један нема право да одлучује о постојању другог органа. То значи да председник нема право да распусти Конгрес, а овај нема право да покреће питање његове одговорности за време трајања његовог мандата. Не постоји могућност да председник буде смењен пре истека времена на које је биран. Но и у америчкој пракси услед већ поменутог механизма теже и противтеже то није све тако како је речено, да нема идеалне поделе и немешања одн. додира између појединих власти. То пре свега важи за однос председникове администрације и законодавног тела – Конгреса, где долази до њиховог мешања и додира. Иако чланови председниковог Кабинета не долазе на седнице Конгреса, долазе на седнице одбора Конгреса где се разматрају законски предлози и где је усредсређен главни законодавни рад. Законодавни предлози се ту разматрају и претресају и након тога иду у процедуру пред Конгресом. Самим тим што државни секретари долазе на седнице одбора, ови